

КОНСУЛЬТАЦІЯ

Основи патріотичних почуттів дошкільників: Як формувати та які напрями обрати



Проблема громадянина-патріота давня, як світ. Вона постала перед людством тоді, коли виникла перша держава.

Нам, дорослим, необхідно пам'ятати, що якщо ми серйозно не займаємося вихованням майбутньої особистості з раннього віку, ми не отримаємо нового покоління людей, здатних підняти і прославити Україну.

Патріотичне виховання створює певні передумови громадянської поведінки. Однак це лише передумови. Любов до Вітчизни починається з любові до своєї Малої Батьківщини – місця, де людина народилася. У цьому зв'язку, як нам здається, величезного значення набуває визначення мети, завдань, змісту та засобів патріотичного виховання дітей дошкільного віку.

Патріотичне виховання-це не лише виховання любові до рідного дому, сім'ї, дитячого садка, але виховання шановливого ставлення до людини-трударя та результатів її праці, рідної землі, захисників Вітчизни, державної символіки, традицій держави, загальнонародних свят. Виховання любові до Батьківщини, до своєї Вітчизни – завдання надзвичайно складне, особливо коли мова йде про дітей дошкільного віку.

Пояснити дітям, в сучасних економічних і політичних умовах, чому вони повинні бути патріотами своєї Батьківщини-складно. Адже в реальному житті їх оточує неприваблива дійсність: фільми, переповнені сценами насильства, де розповідається про безмежну владу кримінальних структур; газети, журнали рясніють матеріалами схожого змісту; безробіття, пияцтво, наркоманія; безпритульні і жебраки; комп'ютерні ігри, в яких переможець той, хто більш жорстокий і хитріший. Однак всі ці труднощі не є причиною припинення патріотичного виховання. Важливе значення для виховання патріотичних почуттів у дошкільників має приклад дорослих, оскільки вони значно раніше переймають певне емоційно позитивне ставлення, ніж починають засвоювати знання.

Перш ніж дитина навчиться співпереживати бідам та проблемам Батьківщини, вона повинна навчитися співпереживанню взагалі як людському почуттю. Захоплення просторами країни, її красою та природними багатствами виникає тоді, коли дитину навчили бачити красу безпосередньо навколо себе. Також, перш ніж людина навчиться трудитися на благо Батьківщини, необхідно навчити її добросовісно виконувати трудові доручення, прищеплювати любов до праці. Патріотичне почуття за своєю природою багатогранне, воно об'єднує всі сторони особистості: моральну, трудову, розумову, естетичну, а також фізичний розвиток і передбачає вплив на кожен із сторін для отримання єдиного результату. Шлях до виховання любові до Батьківщини формується за логікою «від близького до далекого» – від любові до батьків (точніше рідного дому), до дитячого садка, до вулиці, села, любов до рідної країни.

Виховання ставлення до своєї країни ґрунтується на когнітивному компоненті: дітям повідомляють інформацію, яку вони повинні і можуть засвоїти. Особливістю є те, що знання повинні бути емоційними і спонукати дитину до активної діяльності. Назву країни закріплюємо з дітьми в іграх «Хто більше назве країн», «З якої країни гості», «Чия це казка», «З якої країни ця іграшка», у вправах типу «Із різних назв країн визнач нашу країну», «Пошукаємо нашу країну на карті, глобусі», «Як написати адресу на конверті» тощо.

Значну роль у вихованні дітей відіграють народні традиції – досвід, звичаї, погляди, смаки, норми поведінки, що склалися історично і передаються з покоління в покоління (шанувати старших, піклуватися про дітей, відзначати пам'ятні дати тощо). З традиціями тісно пов'язані народні звичаї – усталені правила поведінки; те, що стало звичним, визнаним, необхідним; форма виявлення народної традиції (як вітатися, як ходити в гості).

Важливим напрямком роботи по вихованню любові до Батьківщини є формування у дітей уявлень про людей рідної країни, міста. Перш за все необхідно згадати тих людей, які прославили нашу країну – художників, композиторів, письменників, винахідників, вчених, мандрівників, філософів, лікарів (вибір залежить від педагога). Необхідно на конкретних прикладах, через

конкретних людей познайомити дітей з «характером» українського народу (вмілість, пісенність, гостинність, вміння захищати свою Батьківщину).

У народі кажуть: добрий приклад-кращий за сто слів. Втілюючи цей мудрий педагогічний прийом у життя, педагогам необхідно запрошувати до дитсадка відомих людей, фахівців, чії справи гідні наслідування та популяризації і можуть стати прикладом для малят. Діти бачать, що звичайні люди, які їх оточують, пишуть гарні вірші, випікають смачні хліби, керують складними машинами та механізмами, виборюють нагороди у спортивних змаганнях тощо. Тож і наші малюки, коли виростуть, стануть особистостями.

